

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M.J.**,
skazanego za czyn z art. 263 § 2 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 17 października 2024 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 10 stycznia 2024 r., II AKa 34/23,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie
z dnia 15 października 2021 r., V K 221/12,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 stycznia 2024 r., II AKa 34/23, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 15 października 2021 r., V K 221/12, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa M.J., który został uznany za winnego czynów kwalifikowanych: z art. 263 § 2 k.k., z art. 171 § 1 k.k. i z art. 299 § 1 k.k., za które wymierzono mu ostatecznie karę łączną 8 lat pozbawienia wolności, a także – w związku ze skazaniem za czyn kwalifikowany z art. 299 § 1 k.k. –

grzywnę 2000 stawek dziennych, po 2000 zł każda oraz orzeczono przepadek przedmiotów pochodzących pośrednio z przestępstwa.

W kasacji zawarty został także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nią wyroku w zakresie orzeczenia o przepadku przedmiotów, albowiem dotyczył on ruchomości w postaci dzieł sztuki, a w ocenie obrońcy wykonanie wyroku w tym zakresie wiązałoby się z nieodwracalną szkodą dla skazanego.

Pismem z dnia 22 sierpnia 2024 r. (k. 37 akt SN) obrońca skazanego wniósł o rozpoznanie kasacji poza jej zarzutami wskazując, że w sprawie zaistniało uchybienie z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z orzekaniem przez Sąd odwoławczy, w składzie którego zasiadali sędziowie powołani na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 3) – obrońca wskazał na udział w wydaniu wyroku SSA X.Y. i SSA X.Y.1. Z uwagi na dostrzeżenie ww. okoliczności obrońca ponownie złożył wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie jest zasadny.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylenia orzeczenia, przy jednoczesnym uznaniu, że jego wykonywanie przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla osoby, której orzeczenie dotyczy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku analiza kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziszczyły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości

(por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21) i prowadzić do wniosku o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18), ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. Ma to znaczenie także przy wniosku sformułowanym „punktowo”, tak jak pierwotny wniosek zawarty w kasacji, dotyczący wyłącznie rozstrzygnięcia o przepadku przedmiotów, bowiem ewentualna zasadność wstrzymania wykonania wyroku w tym zakresie jest determinowana skutecznością zarzutów kasacji, gdyż rozstrzygnięcie w przedmiocie przepadku ma charakter akcesoryjny wobec pierwotnego rozstrzygnięcia o pociągnięciu do odpowiedzialności karnej. W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena zasadności zarzutów kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Sąd Najwyższy dostrzega, że w dodatkowym piśmie procesowym, w którym zawarto także wniosek o wstrzymanie, obrona wskazała na zaistnienie uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Skarżący wskazuje, że w składzie Sądu Apelacyjnego zasiadali sędziowie powołani na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 3). Jednakże sam fakt powołania do pełnienia urzędu sędziego sądu powszechnego w tej procedurze nie jest wystarczający do uznania, że w sprawie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza (por. uchwała składu połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA I-4110-1/20, OSNK 2020, z. 2, poz. 7; uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22). Natomiast kwestia zaistnienia podstawy uchylenia wyroku z art. 439 § 1 k.p.k., z uwzględnieniem okoliczności tej konkretnej sprawy, a także okoliczności związanych z nominacją konkretnych sędziów, będzie przedmiotem rozważań w ramach merytorycznego rozpoznania kasacji (por. postanowienia Sądu

Najwyższego: z dnia 7 lipca 2022 r., III KK 117/22; z dnia 25 lutego 2022 r., V KK 54/22).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

WB

[a.ł.]